

ת"פ 59146/03/11 - מדינת ישראל נגד עמאד גאבר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 59146-03-11 פל"א 113539-11 פל"א
126273-11

בפני כב' השופט אביטל חן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עמאד גאבר

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית, החזקת סם שלא לצריכה עצמית וסחר בסם מסוכן (שתי עבירות).

להלן פירוט התיקים:

כתב האישום בת"פ 59146-03-11

על פי אישום מס' 1 ביום 24/3/11 החזיק הנאשם שלא לצריכתו העצמית 7 יחידות של סם מסוג הירואין במשקל 5.2913 גרם נטו.

על פי אישום מס' 2, ביום 28/3/11 מכר הנאשם לאחר סם מסוג הירואין במשקל 0.4 גרם ברוטו תמורת 70 ₪.

בכתב האישום בפל"א 113539-11 מיוחסת לנאשם עבירה של החזקת הירואין לצריכה עצמית במשקל 0.5576 גרם להחזקה עצמית.

בכתב האישום בתיק פל"א 126273-11 מיוחסת לנאשם עבירה של סחר בסם מסוג הירואין במשקל 1.205 גרם

טיעוני הצדדים לעונש

התביעה מדגישה בטיעוניה לעונש את חומרת העבירות שביצע הנאשם. כן מתייחסת לקיומו של עבר פלילי בעבירות סמים, האחרונה משנת 2008 ולכך שרציפות האירועים, לאורך שנת 2011 מעידה כי הסם נגיש לנאשם והסמים חלק בלתי נפרד מעולמו.

לענין ההליך השיקומי שעבר הנאשם, מפנה התביעה לכך שעל פי הדיווחים האחרונים, חל ריפיון בשיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן וכי הנאשם לא התייצב לכל המפגשים, ולא מסר בדגימות שתן לבדיקה.

התביעה טוענת למתחמי הענישה הבאים:

בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית 8-18 חודשי מאסר.

בעבירה של סחר בסם הירואין בין 2 ל-8 חודשי מאסר.

לגבי העבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית טענה התביעה ל-8 חודשי מאסר.

לטענת התביעה, יש "למקם" את הנאשם בחלקו הבינוני של המתחם, לנוכח עברו הפלילי הקודם בעבירות סמים, העדר שיתוף פעולה וסוג הסם הנדון. התביעה מבקשת להשית על הנאשם עונש מאסר שינוע בין 44 ל-50 חודשי מאסר.

לתמיכה, מפנה התביעה לעפ"ג 13299-02-14 מדינת ישראל נגד שמביק, בה אישר בית המשפט המחוזי בעבירות סחר בסם מסוג חשיש מתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בסם מסוג חשיש.

מנגד, בטיעונו לעונש מציין הסנגור את הדרך החיובית הארוכה אותה עבר הנאשם ב-3 השנים האחרונות, את הליך הגמילה בקהילה טיפולית במשך כשנה, והיותו נקי מסמים מזו תקופה ארוכה.

בהתייחסו לדיווח האחרון מטעם שירות המבחן ולפיו הנאשם לא התייצב לכל הבדיקות השבועיות לגילוי שרידי סם, מסביר הסנגור כי הדבר ארע בשל כך שהנאשם פוטר מעבודתו ולא מתוך רצון להתחמק מהבדיקות. בענין זה מציין ב"כ הנאשם כי הבדיקה האחרונה שביצע בחודש 8/14 העלתה כי הוא נקי משרידי סם.

כן מבקש הסנגור ליתן הדעת לכך שרעייתו של הנאשם בהיריון, להשפעה החיובית שיש בכך על המשך תפקודו של הנאשם ועל חשיבות שהותו בביתו לצורך תמיכה ברעייתו ולפרנסת הבית.

לטענת הסנגור, עניינו של הנאשם מצדיק חריגה מן המתחם נוכח קיומו של סיכוי ממשי לשיקומו של הנאשם ולפיכך, מבקש הסנגור לאמץ במלואה את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.

הנאשם אף מסכים להטלת צו מבחן. דבר אותו לא הציע שירות המבחן כפי שיפורט בהמשך.

במועד הטיעונים לעונש שמעתי את הנאשם, אשר מציין את האמון שניתן בו על ידי בית המשפט ואת הדרך השיקומית שעבר ועלייתו על דרך הישר, לאחר שנים ארוכות של התמכרות ושימוש בסם.

בדבריו, התייחס הנאשם אף לסיבה בעטיה לא הגיע לפגישות בשירות המבחן, להריונה של רעייתו לאחר 12 שנים בה ניסתה להרות ולצורך שלו לסייע לה ולתמוך בה בתקופה הקרובה.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן 49 שנה נשוי ואב לילדה בת 10 שנים.

על פי האמור בתסקיר, הנאשם בעל קשיים רגשיים, התנהגותיים ואישיותיים שהתפתחו אצלו, ככל הנראה מגיל צעיר בין היתר על רקע נסיבות משפחתיות קשות. בילדותו חווה הנאשם חסכים רגשיים משמעותיים ועל רקע זה ניהל לאורך השנים אורח חיים עברייני והתמכרותי.

במסגרת ההליך בבית המשפט, טופל הנאשם בקהילה הטיפולית "אלפטאם" סיים את הטיפול בהצלחה וחזר להתגורר בבית משפחתו, תוך המשך טיפול ביחידת של"ם במקום מגוריו.

הנאשם אף השתלב בשוק התעסוקה, שכר דירה בירושלים והחל בשיקום יחסיו עם רעייתו ובתו.

לאחר הצלחה זו, ויחסית למשך זמן לא קצר, דיווח שירות המבחן ביום 25/12/13, כי הנאשם מתקשה לעמוד בדרישות שהוצבו לו על ידי יחידת של"ם ושיתוף הפעולה עם שירות המבחן מתרופף. הנאשם הסביר באותה עת כי הוא מצוי במסגרת עבודה תובענית אשר אינה מאפשרת לו להגיע לפגישות באופן סדיר.

בנסיבות אלו, ונוכח הדיווחים החיוביים, לפיהם הנאשם מתפקד באופן חיובי, עבר הליך גמילה יפה ולא חזר לבצע עבירות, נדחה הדיון למשך 3 חודשים, לצורך בחינת המשך תפקודו.

בתסקיר מיום 3/4/14 דווח כי הנאשם הגיע לפגישות בתדירות של אחת לחודש, פוטר מעבודתו, מחפש אחר מקור פרנסה אחר ומבטא שאיפה ליציבות במישורים שונים בחייו.

בנוסף לשיחות נדרש הנאשם למסור בדיקות שתן לגילוי שרידי סם. מתוך 5 בדיקות אליהן הוזמן הגיע הנאשם ל- 4 בדיקות. בראשונה נמצא ממצא חיובי לסם מסוג מתאדון, הבדיקה השנייה והשלישית נמצאו נקיות, ואילו **בבדיקה הרביעית נמצא סם מסוג אופיאטי, אשר סם ההירואין שייך לקבוצה מסוג זה.**

הנאשם שלל מכל וכל שימוש בהירואין או בכל סם אחר, ושירות המבחן תהה, האם על רקע חוסר היציבות במישור התעסוקתי חלה התדרדרות במצבו של הנאשם והוא חזר להשתמש בסמים.

טענת הנאשם לפיה הוא משתמש בתרופות בשל כאבי גב חזקים וכאבי שיניים נבדקה, והעלתה כי התרופות בהן השתמש אינן אמורות להשפיע על תוצאות הבדיקות שמסר. אציין כי עדיין האמירה בעניין זה לא הייתה חד משמעית.

נוכח חוסר הבהירות ביחס למצבו של הנאשם, הוריתי בדיון מיום 6/4/14 על דחייה נוספת למשך 3 חודשים. בתקופה זו נדרש הנאשם לעבור בדיקות שתן אחת ל-10 ימים.

בתסקיר שירות המבחן מיום 9/7/14 דווח כי הנאשם החל לעבוד וכי נקבעו לו 6 בדיקות למסירת שתן, אליהם לא התייצב הנאשם. בדיון שהתקיים ביום 13/7/14 הוריתי על דחייה בת חודשיים, והפעם, לצורך קבלת תסקיר לסיום.

באותו הדיון נמסר מהתביעה כי הוגש נגד הנאשם כתב אישום נוסף בגין אירוע מיום 24/1/14 בו נכח הנאשם, על פי הטענה, בעסקת סמים ואף נמצא על גופו הירואין במשקל 0.110 גרם, אותו ניסה להסתיר מהשוטרים.

בתסקיר האחרון שהוגש לבית המשפט ביום 9/9/14 פורט כי בין התאריכים 27/7/14-7/9/14 הוזמן הנאשם ל-7 בדיקות. מתוכן הגיע לבדיקה אחת שנערכה ביום 24/8/14 בה נמצא הנאשם נקי משרידי סם.

שירות המבחן מציין בתסקיר קיומו של פער בין ביטוי רצון מילולי לשתף פעולה ולקבל סיוע לבין יכולתו בפועל לשתף פעולה. שירות המבחן ממליץ בכל זאת להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, אך חזר בו מהמלצתו הקודמת בדבר צו מבחן בהעדר שיתוף פעולה עם השירות לאורך זמן רב.

דין וגזירת דין

מתחמי הענישה ההולמים

בהתאם להוראת סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בבצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת.

הנאשם הורשע בביצוע 2 עבירות סחר בסם מסוכן, עבירת החזקה לצריכה עצמית ועבירה של החזקה שלא לצריכה עצמית. היות ומדובר ב-4 אירועים שונים, ייגזר עונש נפרד לכל אחד מהם, בהתאם לסעיף 40 ג(ב) לחוק העונשין.

הערך החברתי המוגן בעבירות החזקה וסחר בסם מסוכן הינו החובה להגן על שלמות בריאותו ושלומו הפיסי והנפשי של הציבור. במקרה שבפני, מדובר בפגיעה משמעותית משמדובר במספר אירועים, ובכך שמדובר בהירואין שהינו אחד

רבות נאמר על הנזק שנגרם כתוצאה משימוש בסמים וסחר בהם, הן למשתמשים בסמים והן לחברה בכללותה.

בע"פ 966/94 אלי אמזלג נ' מדינת ישראל נפסק על ידי בית המשפט העליון:

"נגע הסמים אוכל באוכלוסיה שלנו בכל פה; והחברה הכריזה עליו מלחמת חורמה ומצפה שהענשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע. עונש הולם למחזיקי סמים שלא-לשימש-עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים;

בע"פ 211/09 אזולאי נגד מדינת ישראל שנה וחזר בית המשפט על חומרת עבירת סחר בסמים, הנזק הטמון בעבירות אלו והצורך בענישה מרתיעה:

"הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד"

בדבר חומרתן הרבה של עבירות הסחר בסם מסוג הירואין והצורך להעניש כל אחת מחוליות הפצתו, ראה: ע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל; ע"פ 1357/91, מדינת ישראל נ' חנג'ה; ע"פ 332/87 אורן בן און נ' מדינת ישראל.

באשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות סמים מסוג הירואין, הטילו בתי משפט עונשים חמורים בהתאם לסוג העבירה, לכמות הסם, ונסיבות ביצוע העבירה. כאשר הכמות מהווה לעיתים קרובות מרכיב דומיננטי במעשה העבירה:

בעפ"ג (מח' חי') 42764-02-14 נדאף נ' מדינת ישראל (מיום 8/4/14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ובעבירות נלוות (החזקת סם מסוג הירואין במשקל של 24 גרם), ונדון ל- 24 חודשי מאסר בפועל. (בית-משפט השלום קבע מתחם בין 9 ל- 30 חודשי מאסר).

בע"פ 331/06 מדינת ישראל נ' רואימי (מיום 12/03/07), הורשע נאשם 1 בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית והסתייעות ברכב לביצוע פשע ואילו נאשם 2 הורשע בקשירת קשר לביצוע פשע, החזקת סם מסוכן והסתייעות

ברכב לביצוע פשע. שני הנאשמים החזיקו ברכבם מזוודה ובה קילו ו- 938 גרם נטו של סם מסוכן מסוג הרואין. עונשו של נאשם 1 הועמד על 6 שנות מאסר ואילו עונשו של נאשם 2 הועמד על 5 שנות מאסר.

בע"פ 7282/08 אבו עמרה נ' מדינת ישראל - אישר בית המשפט העליון את גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת לפיו נגזרו על המערער 8 וחצי שנות מאסר בפועל (כולל הפעלת 6 חודשי מאסר על תנאי). המערער הורשע במספר אישומים שהמרכזי בהם החזקת סם מסוכן מסוג הרואין שלא לצריכה עצמית. המערער יצא את ביתו בהיותו משוחרר בתנאי מעצר בית מלא פנה לשוטרים סמויים שהמתינו לביצוע עסקת סם מסוכן על מנת לקבל את הסם ולקח תיק שהכיל 2.45 ק"ג הרואין ו-1.48 ק"ג חומר נוסף שאינו סם. בנוסף המערער נהג להתחזות לאדם אחר ויוחסו לו שורת עבירות הנוגעות להחזקת סמים ולחובתו עבר פלילי מאותו סוג.

ברע"פ **קמאל הזייל נ' מדינת ישראל** (מיום 23/10/2012) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי, וזאת ביחס למי שהורשע לאחר שמיעת ראיות בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית מסוג הרואין במשקל כולל של 5.3 גרם, ונגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. (כאשר למבקש שם, הרשעה קודמת בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית והוא ממשיך לצרוך סמים).

בעפ"ג (חי') 23389-07-13 **חוסאם סיאח נ' מדינת ישראל** (10/11/2013) דחה בית המשפט המחוזי ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום אשר גזר על המערער שהורשע בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין במשקל של 39.04 גרם (כאשר בית המשפט השלום היה מוכן להניח בגזר דינו כי משקל סם ההרואין עמד רק על 20 גרם בשל ריכוזו הנמוך) והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, 30 חודשי מאסר בפועל וכן הופעלו במצטבר שני מאסרים מותנים בני 10 חודשים-12 חודשים, בחופף אחד לשני, כך שבסה"כ על המערער לרצות 42 חודשי מאסר בפועל והערעור כאמור נדחה.

בע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (מיום 22/06/10) - אישר בית המשפט העליון את גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע שגזר על המערער 5 שנות מאסר בפועל ומאסר על תנאי. המערער נתפס ובמהלך חיפוש על גופו נשמטה שקית מתחתונו ובה 176.67 גרם סם מסוכן מסוג הרואין. לחובת המערער עבר פלילי מכביד בעבירות סמים, ניהל משפטו עד תום והנו בן 50.

בתפ (חי') 17098-06-12 מדינת ישראל נ' ראיד אמארה (מיום 20/3/13), הורשע הנאשם, ללא עבר פלילי, בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לאחר שהחזיק סם מסוכן מסוג הרואין במשקל כולל של 480.53 גרם נטו (להלן: "הסם") וזאת שלא לצריכה עצמית. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 3 ל-6 שנים והשית על הנאשם 42 חודשי מאסר.

בת"פ (רמלה) 31598-03-11 מדינת ישראל נ' חנניה דהן (מיום 4/12/12) שעסק בנאשם שהורשע בעבירה של סחר בסם מסוג הירואין (1.28 גרם נטו) והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, קבע בית המשפט מתחם ענישה הנע החל מ-6 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה דובר בנאשם בן 54 שנה, בעל עבר פלילי מכביד בתחום עבירות סמים, אלימות ורכוש שריצה שנים ארוכות מחייו (20 שנה) מאחורי סורג ובריח, בגין הרשעותיו הרבות.

בת"פ (רמלה) 51628-06-11 מדינת ישראל נגד אבו טיר (מיום 14/2/12), הורשע הנאשם בעבירה של סחר בסם מסוג הירואין במשקל 0.7 גרם. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 8 חודשים ל-18 חודשים והשית על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל נוכח עברו הפלילי המכביד בעבירות הסמים.

בת"פ (אשקלון) 24556-06-10 מדינת ישראל נ' אדרי (מיום 17/12/13) הורשע הנאשם בהחזקת סם מסוג הירואין שלא לצריכה עצמית במשקל 1.5384 גרם (בהכרעת הדין נקבע כי חלק מהסם יועד לצריכה עצמית). עברו הפלילי של הנאשם כולל 3 הרשעות ישנות, בהן עבירת סמים משנת 1994. בית המשפט התרשם כי דובר בהתמכרות אפיזודית קצרה והסתפק בימי המעצר שריצה הנאשם ואשר הגיעו לכדי חודש ימים.

במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:** לתכנון שקדם לביצוע העבירה, האופייני לעבירות סחר בסם, הנזק שצפוי להיגרם מביצוע העבירה למשתמשים ולציבור בכללותו ולסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירות, והיא התמכרותו.

בעבירת הסחר בסם בת"פ 59146-03-11 סופקו הסמים, במשקל 0.4 גרם ברוטו לאדם בשם אבו מיאלה, תמורת סך בן 70 ₪.

בארבעה האישומים מדובר בסם מסוג הירואין, שהינו מהקשים שבסמים, אם כי מדובר בכמויות קטנות.

בהתחשב בנסיבות המקרה שבפני, בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנוהגת, אני סבור כי מתחם הענישה ההולם לאישומים השונים הינו כדלקמן:

באישום מס' 1 בת"פ 59146-03-11 שעניינו החזקת סם שלא לצריכה עצמית (הירואין במשקל 5.2913 גרם נטו): 5 - 8 חודשי מאסר.

באישום מס' 2, בת"פ 59146-03-11 שעניינו סחר בסם (הירואין במשקל 0.4 גרם ברוטו):

3 - 12 חודשי מאסר.

בפל"א 113539-11 שעניינו החזקה עצמית (הירואין במשקל 0.5576 גרם):

3 - 12 חודשי מאסר.

בפל"א 1126273-11 שעניינו סחר בסם (הירואין במשקל 1.205 גרם): 6 - 18 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם

עמוד 7

בעת קביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם יש ליתן את הדעת לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, עליהן ניתן ללמוד מתסקיר שירות המבחן ומטיעוני הצדדים:

הנאשם בן 49 נשוי ואב לילדה. רעייתו של הנאשם בהיריון, לאחר תקופה בת 12 שנים בה התקשתה להרות.

הנאשם בא מרקע משפחתי לא פשוט, ללא תמיכה וללא גבולות, דבר אשר הוביל לקיום אורח חיים עברייני ולהתמכרות לסמים.

הנאשם נטל אחריות על ביצוע העבירות, ולאורך פרק זמן לא קצר שיתף פעולה עם גורמי הטיפול, השתלב בקהילה לגמילה מסמים וסיים טיפול לא קל בהצלחה. בהמשך החל הנאשם בטיפול חיצוני במסגרת הקהילה ודווח ע"י שמ"ל כי השתלב בקהילה מבחינה חברתית ומצא תעסוקה.

לצערי, בשלב מסוים החלה התדרדרות, דווח כי הנאשם אינו מקבל על עצמו את דרישות היחידה לטיפול במתמכרים במסגרת הקהילה, ואינו מגיע לפגישות ולבדיקות לאיתור סם, כנדרש ממנו.

הנאשם קיבל הזדמנויות רבות להוכיח כי עלה על דרך הישר וכי אינו משתמש בסמים, לשם כך נדחו הדיונים בענייניו פעמים מספר, אך הנאשם לא השכיל לנצל ההזדמנויות שניתנו לו, לא התייצב לפגישות ובדיקות שתן שמסר העלו קיומם של שרידי סם.

נתתי דעתי לכך שבדיקה שערך הנאשם בחודש 8/2014 נמצאה נקיה. עם זאת, מדובר בבדיקה אחת מני רבות, וזו יחד עם החשש כי הנאשם לא התנתק לגמרי מעולם הסמים, כפי שזו באה לידי ביטוי מהגשת כתב אישום נוסף בגין החזקת סם הירואין לצריכה עצמית, מותרה את הצלחת התהליך הטיפולי שעבר בספק.

הנאשם זכאי להנות במסגרת תיק זה מחזקת החפות בתיק החדש אך בית משפט אינו יכול להתעלם לחלוטין מעצם קיומו של כתב אישום חדש באותו נושא בדיוק במיוחד לאור התנהגות הנאשם בחודשים האחרונים. יש לצערי ליתן גם להתנהגות האמורה וגם לקיומו של כתב אישום נוסף משקל בבואנו להחליט האם שיקם הנאשם את עצמו.

מנגד, אין להתעלם לחלוטין מניסיונות השיקום של הנאשם משך תקופה ארוכה ובתחילה אף באופן מוצלח. יש להפחית מעונשו של הנאשם בשל ניסיון השיקום הארוך.

עיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם מעלה כי לנאשם עבר פלילי הכולל 19 עבירות, חלקן בעבירות סמים שונות. עבירה אחרונה של הנאשם הינה משנת 2009 ועניינה פריצה לבנין.

בשקלול כל הנסיבות המפורטות ראיתי לדון את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 12 חודשי מאסר בפועל, אשר יחושבו החל מהיום.

עמוד 8

- .2 9 חודשי מאסר, וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור הנאשם במשך תקופה זו עבירות של סחר ו/או הפצה ו/או גידול סם מסוכן.
- .3 6 חודשי מאסר, וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור הנאשם במשך תקופה זו עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית.
- .4 60 יום מאסר, וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית.

ניתן היום, כ"ג חשוון תשע"ה, 16 נובמבר 2014, בנוכחות הנאשם ב"כ וב"כ התביעה.